

[Boligministeren.]

nogle synspunkter i anledning af det ærede medlems bemærkninger om dette princip. Det er vel i øvrigt naturligt ud fra den indstilling, de ærede medlemmer har, at man går lige så stærkt imod ophævelsen af erstatningsbestemmelserne i byreguleringslovens § 14 og byplanlovens § 15 a. Denne ophævelse skal naturligvis ses i sammenhæng med den foreslåede tilsvarende ændring af naturfredningslovens § 22.

Jeg vil ikke udelukke, at såfremt man ikke på så kort tid, som tilfældet har været, havde indhøstet så dårlige erfaringer på naturfredningslovens områder, som man har, er det såmænd ikke sikkert, at vi havde taget problemet op vedrørende de to love, der henhører under boligministeriet, men jeg vil dog også gerne sige, at for naturfredningslovens vedkommende har erstatningsbestemmelserne så at sige lammet anvendelsen af denne lov, fordi der kan ydes og skal ydes erstatning, ikke så meget for at give afkald på udnyttelsesretten, men for en forventet udnyttelsesret, udnyttelsesret i ordets dårligste betydning.

For byreguleringslovens vedkommende er det rigtigt, at denne erstatningsbestemmelse indtil nu ikke har haft nævneværdig betydning, men der er næppe tvivl om, at en afsmitning fra den skæbne, § 22 i naturfredningsloven har fået, efterhånden vil give sig udtryk, også for så vidt angår lov om byregulering og byplanlægning.

I det hele taget kan jeg måske føje til, at selv om grundejerforeningerne går ind for at bevare § 14, har de dog helt på linje med De samvirkende Landboforeninger i anledning af de afgivne erklæringer vedrørende forslaget til zoneplan for Danmark været særdeles positive. Disse to organisationer mener nemlig ikke, at der skal være adgang til at oppebære erstatning for en spekulationsgevinst, eller at der retsmæssig bør kunne stilles krav om, at man generelt skulle yde erstatning i det tilfælde, hvor en mere eller mindre uvis forventning om en fortjeneste ved en påtænkt udstykning hindres ved planlægningsforanstaltninger. Men ikke alene derfor. Principielt må vi fastholde, at disse erstatningsbestemmelser nu ophæves, hvis der skal være lidt mening i planlægningsarbejdet i det hele taget.

Man har også nævnt, at regionplanlæg-

ning vil begrænse det kommunale selvstyre, og det har været antydnet, at forslaget i den foreslåede form vil kræve visse overvejelser i kommunallovskommissionen om nye amtsinddelinger, om ændrede beføjelser for amtsrådene o. s. v. Jeg vil gerne gentage, hvad der fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen slog jo stor streg over ideen, mens han med andre streger havde udarbejdet et diagram, der viste, hvor meningsløst det hele var. Jeg må erkende, at jeg havde lidt svært ved at følge det ærede medlems tankegang, men måske går det bedre, når jeg får studeret talen, når den foreligger i Folketingstidende. Det kan ikke være ukendt, at regionplanlægning ikke er noget nyt. Det er, som det er sagt bl. a. af det ærede medlem hr. Ove Hansen, noget, der for længst er startet på lokalt initiativ. Det forslag, der her er fremsat, støtter disse lokale bestræbelser. Det har det sigte, at regionerne afpasses indbyrdes, og dernæst, at der kommer regionplanlægning i alle egne af landet, efterhånden som der er behov, og efterhånden som der er muligheder derfor, herunder også i de kommuner, de områder, man hidtil har kunnet betegne som de svage egne, som ellers også i dette forhold ville komme til at hinke bagefter til skade for udviklingen inden for den pågældende egn.

Der er også grund til at understrege, at der ved forslaget sikres et kommunalt flertal såvel som kontrol af byplannævnet, der vil komme til at bestå af repræsentanter for de kommunale organisationer, både med hensyn til udvalgets sammensætning og med hensyn til planernes indhold, planernes sigte. Jeg vil gerne understrege, at regionplanerne jo alene skal have en vejledende karakter, og endelig må planerne betragtes som en teknisk og administrativ nødvendighed for at lette, for at samordne arbejdet i byudviklingsudvalg, fredningsplanudvalg, såvel som for kommunalbestyrelserne og byplan- og bygge Lovmyndigheder. Der er i øvrigt grund til at understrege, som det også er gjort i bemærkningerne til lovforslaget, at regionplanlægningen ikke vil få nogen administrative beføjelser.

Det har også været nævnt, at regionplanlægning ikke skulle være særlig påkrævet, når man havde landsplanlægningen. Men